

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
A „KARVALY” című havi melléklettel együtt.)
Egész évre 4 frt — kr. Negyedévre 1 frt — kr.
Fél évre 2 frt — kr. Egyes szám ára 10 kr.
Megjelen minden vasárnap reggel.
Hirdetéseket a kiadóhivatal jutányos áron vesz fel.

Felelős szerkesztő és kiadó:

S Z I L B E R J Á N O S.

SZERKESZTŐSÉG:
Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
KIADÓHIVATAL:
Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizetések, hirdetmények intézendők.

Megemlékezés.

— 1895. november 1. —

Ez a hét a megemlékezés hete. Megemlékezünk halottainkról, kik immár ott nyugosznak ama csendes földalatti városban, hol kutatni többé az élet küzdelmeiről lehetetlen. Csendes hely az a temető, mely békét és nyugalmat ad, ha már az élet verseny homokjain küzködve ki vívtuk a harcot; — osztatlan pályabér a boldogság után.

Ki hallotta valaha megmozdulni, háborogni a sirokat? A sirokban a koporósokat, a koporsóban a csontokat és a csontokban a megfagyott velőt? Nem, senki! Alusznak azok mélyen, mert a sir nyugalom hazája. És mégis halottak napján úgy látszik nekünk mintha elfojtott relytélyes hangok zendülnének meg: a nemzet szól a fiaihoz és tanít, hogy az emberiség kincstára szünet nélkül gyarapodik; az emberiségnek gyümölcsöznek; hogy őseink, nagy embereink bár elvérzettek; a haza méltó örököse volt hagyományuknak.

Mint a római, őseinek szobra előtt tanult meg hinni; mi is dicsőinkre való visszaemlékezésnél meritünk buzgalmat és lelkesedést.

„Hiszen csak törpe nép felejthet nagyságot!

Csak elfajult kor hős elődöket!

A lelkes eljár ősei sirlakához,
És gyujt nap nyugtán uj szövétneket.
S ha jelennel halványul sugara:
A mai nap ragyogjon fel hanvaikra!”

Szegény nemzet az, melynek nincs kire gondolnia. Ama sok nehéz küzdelemmel és önfeláldozással emelt munka mind a nagyok utját jelöli; áthatván szívünket e napon az irántuk táplált meleg érzélem. Szellemek hatalma, ragaszkodást, hűséget és vonzalmat teremt, magába szedi a béketűrés, az áldozatkétség legvékonyabb szállaít is, hogy majd mint ragadó áldásthozó folyó öntözgesse meg a közboldogulás mezejét.

Példájuk megedzi, felszenteli, áthatja, munkálkodni és érezni tanítja a sziveket!

Most tanít büszkeséggel és lelkesedéssel járni azon az ösvényen, hol nagy embereink munkája, lovaik nyoma, szellemek diadalma, fájó nagy lelkek barangolása s könnyeik látszanak.

Példájuk a nagyság, magasztossága és tanító mestere, mely azt hirdeti, hogy hozzájok hasonlók álljanak elő!

A munkás lelkesedésben, melyet példájuk teremt, ők magok születnek újra.

Városi rendkívüli közgyűlés. Folyó hó 23-án Blázsik Márton szolgabíró elnöklete alatt látogatott közgyűlés volt a városházatanácsstermében, melyen a többek között a

nemrég „elbucsuzott” (?) Csemegi Antal bíró helyébe: Forgó Gergely II-od bíró választották meg, míg a II-od bírói székbe: Szőke Illés eddigi tanácsnok került kinek helyébe Kókai B. Istvánt juttatták; s a nem rég elhunyt Szarka Mátyás tanácsbeli utódjaul Mészáros Gáspárt választották meg. A gyűlés eddig higgadt tárgyilagos mederben haladt előre. Hanem aztán, midőn ifj. Piroška István állami anyakönyvvezetővé történt kinevezése folytán üresedésbe jött segédjegyzői állás betöltésére hirdetett pályázók nevei felolvastattak: fejlődött ki hevesebb vita. Ezen állásra különben: Veszalovszky Vazul volt községi írnok és s. jegyző, Ludrovay Tóth jelenlegi mértékhitelítő számírt és ifj. Mészáros Ede végzett kereskedelmi-akadémiai hallgató pályáztak. Az elnök szolgabíró mind a három concourálót jelölte. Ekkor aztán megtörtént az, a mit egyik párt sem várt. Leszavaztak Tóthra és Mészárosra is, miközben Veszalovszky — így jelenté a plébános ur — visszalépett. A kandidálás előtt azonban oly botrányos jellegű polemia folyt le, minőt még közgyűlési teremben aligha hallott valaki. Kezetteljes plébános urunk, hogy, hogy nem „megtudott”, — némely valótanságot — hogy a mértékhitelítési kréta körül — baj van és oly adatokat hozott felszínre, hogy bizony ott mindenki ámult-bámult és csodálkozott. Az egyik kandidátust megrágalmazta. (Szegényre nem mertek rászavazni és azért — elbukott.) Hanem hát, a „másik jelölt ur” is kikapta Éder János-tól — a magáét. E jelöltet „bélyegnyalással” vádolták, azu-

A TISZAVIDÉK TÁRCZÁJA.

„VOLT EGY LEÁNY A FALUBAN!”

A „Tiszavidék” számára írta: J.

Bánat gyötör, sir a szívem,
Elhagysz-e te drága kincsem?
Ha te elhagysz: — árva leszek,
Rajtad kívül kit szeressek? . . .

Rossz a világ, csak rágalmaz,
Emez elnyom, átkoz amaz;
De a szívem, csak megdobbán:
„Volt egy leány a faluban!”

A jó Isten csak pártfogom,
Mert látja, szerellek nagyon!
A szerelem tüze olyan . . .
„Volt egy leány a faluban!”

Irigy, hazug a sok szomszéd,
Átkait fujja a szél . . .
Elfelejtik, nagy vétkök van:
„Volt egy leány a faluban!”

Kedves rózsám reám hallgass:
Virul nekünk még oly tavasz,
Hogy eszünkbe jut a bubán:
„Volt egy leány a faluban! . . .”

Az utolsó jelentés.

— Triukolor alatt. —

Fekete, nehéz, vilámhullató fellegek kergették egymást a fehér-egyházi csatatér fölött, mintha a természet is megakarta volna gyászolni a nemzet elhullott virágait, nemes ifjuságát.

Keresztúrról egész Szegvárig egy verpaddá vált a virágos mező Hollók kovályogtak a ködös alkonyatban s rekedt károgások illett az enyészethez, melyről beszéltek:

— Oda van az Erdélyi hadserege! . .

Ludersz orosz tábornaszernagy tisztikara ott tivornyázott a híres Haller-féle kastélyban, míg Bem apó hadserege, a vezérrel együtt, a héjjásfalvi országuton menekült, üzetve a kozákok táborától.

Megáradt a szőke vízü Küküllő a sok kiomlott vértől s a csobogó habok undorodva simultak el, mikor látták, hogy a vad katona szigonyos dárdája mint furódik hátulról a menekülő honvéd hátába, a ki összezuzott szívével leomlott a porba, ajkaihoz emelte a véres göröngyöt; megcsókolta s utolsó sóhajtásában is azt rebegé:

— Éljen a haza!

Sötét kép, szomorú történet, melyet fekete fátyolával betakart az ég.

Imitt-amott a győztes orosz hadsereg táborának szélein kigyultak a lobogó őrtűzek s a pikáját vállalhoz szorító kozák ajkán valami bus, sejtelmes dal fakadt, mely csak a keleti népek költészetét jellemzi, s melyben a szegény muszka katona talán megsíratta elhagyott kunyhóját, epedő szerelmét. Valami hideg borzalmas csend nehezedett a sikra s csak elvétve, néha hangzott fel az őrszemek jelkiáltása, hosszú, többszörös viszhangot keltve a hegyek ormain.

Honnan egyszer, a villám vakító fényénél egy alakot lehetett látni a csatatéren.

Szép, halovány arcú ifju volt, kezében karddal, mellén, oldalán nehéz sebekkel. Alig birt mozdulni a hullák között. Ismerte, ezt is, azt is, tudta, hogy az egyiket anyja, másikat a menyasszonya várja s nem megy haza egy sem, itt feküsznek hallva.

Azután gondolkozott.

Nézte a sötét beborult eget, kereste a csillagok járását, hát ha arról megtudná, hogy merre vegye útját?

Érezte, hogy neki még egy fontos kül-

tán „don-jouáni“ kalandok hősvé avatták, majd pedig azt is elárulták, hogy a rendőr-és csendőrséggel akarták „némelyek“ (?) kellemetlen összeköttetésbe hozni. A vita e fölötté pikáns! része még folytatódott volna, ha Söhly Gyula főjegyző satirikus malicziával és végtelen maró gunnyal közbe nem szól, hogy: „Kérem családi dolgokat és kanapé-pöröket ne tárgyaljunk közgyűlésen.“ Volt itt még sok egyéb csipős megjegyzés is, de hát az ildomosság kedvéért elhallgatjuk azokat. A nagy herce-hurcra után a választási urnából: Mészáros Ede került ki — győztesnek, a kit nyomban szivre tett kézzel felesküdtetett a főjegyző, egész ünnepies színt kölcsönözve az élénk vitáju közgyűlésnek. Biztos értesülések nyomán regisztrálhatjuk, hogy Mészáros megválasztását első sorban Veszélovsky Vazul és Szvoboda Ferencz, másod sorban a „Szabad-élvü-párt“ egyik „oszlopos“ tagja megfogja felebbezéssel támadni, hogy a választás megsemmisítessék. Erre csak azt jegyezzük meg, hogy ilyet tenni csak Csongrádvármegyében lehetséges! Kifogásolják Mészárosnál első sorban azt, hogy fiatal, másodszor pedig azt, hogy nincs jegyzői oklevele, harmadszor, pedig azt mert „szigorlott“ jegyzőkkel szemben jutott — diadalra. Reméljük, hogy kellő és tapintatos utbaigazítás mellett pontosan végezi el a rábizott teendőket, mert bizony elsőre a másik jelölt (Vazul) daczára „eklatáns képességének“ is utbaigazításra lett volna szüksége. Hat hó alatt megszerezheti a segédjegyzői álláshoz különben sem szükséges kutyabört! . . . Hogy pedig „szigorlott jegyzőkkel“ szemben választatott meg, ez csak kitüntetés számba mehet. Változnak az idők s néha az idők zordsága miatt bizonyos protekciók és korrupciók a kellő értékre devalválódnak . . . Nótárius.

Látványosságok a kiállításon.

— Fővárosi levél. —

Budapest, október 15.

(Folyt. és vége.)

Ezután lesz az ezredéves kiállítás megnyitása. Maga a legmagasabb védnök, ő felsége a király nyitja meg a kiállítást a történelmi csarnokban, az

épületeknek ama részében, a mely legjobban emlékeztet Árpád korára, a hol a honfoglaló magyarok emlékét mutatják be. S a királyon kívül ott lesznek a királyi hercegek, az udvar, az országnagyok, mindenki, akinek rangja, neve dignitása van.

S mind bejárják a kiállítást, a mit összehord egy nagyratörő, nagyratermett nemzet, hogy bemutassa ezeréves dicső multját, újabb ezer évre jogosító fényes jelenét.

De itt csak a látványosságokról akarunk ezuttal beszélni. Szóljunk hát pár szóval Vágó Pál hatalmas tervéről, a melyet a nagy közönség bizonyára meg fog valósítani. A megelevenedett história, ezer év eleven története fog előttünk elvonulni. Mind, a mi csak nagy és emlékezetes, dicső és példa mutató a nemzet multjában, kaczagányos Árpád délczeg leventéitől a közelmult nagy férfainak és nagy tetteinek koráig: az ott lesz előttünk hiven, pompában és a multak dicsőségével. Nincs nemzet a világon, a mely hasonlót mutathatna!

Az alatt a félesztendő alatt, a mig a kiállítás tart, száznál több országos és nemzetközi kongresszust rendeznek. Ezeknek javarésze olyan, a mely a nagy közönséget is közelről érdekli a mely látványosságokkal, felvonulásokkal, versenyekkel, mutatóvanyokkal jár. Hogy csak többet ne említsünk, ilyenek a tűzoltók, tornászok, vaspapírások, atléták, lövészek találkozói. S a sportünnepek egész hosszú sora fűződik hozzájuk. Lovas-, atléta-, torna-versenyek lesznek. Kocsikorzók és kocsiversenyek, lovasjátékok, harci játékok s ki győzné felsorolni mind mikor, majdnem minden hétre esik majd kettő-három.

S mindezekhez csatlakozik az állandó látványosságok egész sora. Csak a javát említsük.

A kiállítás korzója már 1885-ben a nagy közönség legkedvesebb tartózkodó helye volt. Hát még jövő esztendőre! Egy eleven virágkiállítás lesz

ez a korzó, a hol nem cserepekben hanem a szabadban, bokréta szerű csoportokba ültetve mutatják be a legpompásabb disznóvényeket. a miknek termelésére a hazai műkertészet képes. S e pompás helyen, gyönyörű kis pavillonban, egyre szól a zene. S mikor a sétáló közönség a villamos lámpák nappali fényében járkal a csodaszép kertben, egyszerre elsötétedik a lámpások fénye s tündéri szép pompával gyul ki a fontaine lumineuse, az elektromos szökőkút. Toronymagasra szöknek fel a vastag vizsugarak s a hogy a csillogó gyöngyszemekben újra lehullanak, ezer pompásnál pompásabb színre festik a rejtett villamos gépek. Mesziről ugyanekkor elektromos tűzijáték gyönyörködteti az embereket, egy uj, még pedig magyar találmány, a melyet csak a kiállításon látunk meg legelőször.

S még hány látnivaló lesz? A ballon captiv, a melyet napjában egyszer-kétszer feleresztenek a széditő magasba, a hol katonai gyakorlatokat végeznek a ballon kezelésére kirendelt katonák. Az óriás-kerék, a mely egész vasuti waggonokat emel háromszáz méter magasra s onnan látják majd az emberek a kiállítás városát, parányi méretekben, mint a madár a messzeségből. Az aquairum, az ideszállított tenger-fenek, a hol a valósághoz hiven, elevenen látjuk majd a tenger csodálatos életét, a soha nem látott állatokat, husevő virágokat, s azt az elképzelhetetlen világot, a mely a tenger mélyében él, mozog. Közel lesz ehhez a kinetoskop, Edison mesés találmánya, a mely megeleveníti a képeket s a mozgást fotografálja le a villamosság hatalmával. Vonatok vágatnak, bennök eleven, mozgó, cselekvő emberekkel; egy löverseny játszódik le előttünk, a hogy a starter indít, a lovak lábra kapnak, szédületes hajszában vágatnak, hogy izgató végküzdalem után diadallal vezessék be a nyertes lovat az ujjongó tömeg közt az istállóba. S ezer más

detése van, melyet bármi áron, de teljesíteni kell. A hetedik zászlóalj lobogóját a trikolort, ő mentette ki a csaták viharából, ott van a derekán s ezt nem hagyhatja a csatatéren, ennek a Bem apó kezébe kell jutni, ha az örök üdvösség árán is.

Megindult az éjben.

Lassan, ovatosan lépkedett a holttestek között, s elnémitotta szívében a száználom érzetét mikor mellette egy-egy haldokló végsőt sóhajtott, reá bizva ezeket a szelek szárnyaira.

Milyen szomorú, leverő üzenetek lehetnek azok! . . .

Mikor azután kiért a menekülő honvéd a tábor széléhez s a legszélső őrtüz fényvilágán kívül, az őrvonalat át akarta lépni, egy rekedt, vad órdítás szellte a léget s egy hosszú éles handzsár villant meg az éjben.

— A halál! — rebegte az ifju s a másik pillanatban kardjához kapott.

Fényes, szemkápráztató villám cikázott keresztül a morajló fellegeken, melynek fényénél megpillantotta az őrtálló kózákot, a mint handzsárát reá emelte, hogy megváltsa szenvedéseitől.

És ekkor eszébe jutott az otthon, az édes szüle karja és eszébe jutott a zászló a trikolor, annyi fényes győzelemnek örök dicsősége.

A másik pillanatban már suhintott s valamelyik kozák menyasszony a távol Oroszországban feltűzhető pártájára a fekete fátyolt.

— Te akartad így, pajtás! — szólott a leroskadó őrhöz s neki eredt újból a sötét éjszakának.

Most már szabad volt, csak sietnie kellett, hogy utól ne ériék üldözői, a kiállításra felriadt tábor, hogy rá ne viradjon a reggel.

Pedig a fekete hadrend ott üvöltöt, már a nyomában, a lovak lábainak patkói alatt dörgött a föld.

Az ereje roskadozott, homlokán gyöngyözött a hideg verejték.

— Istenem, hát most hagysz el, az utolsó órában? — tört fel szívéből a kétségbeesett panasz s ziháló mellel, vérző sebekkel neki iramodott a süppedékes érnék a szakadékos hegyoldalnak, vizmosott partnak, megtévesztette üldözőit s mikor a hajnal első pirkadó sugara feltetszett az égen

ott járt Keresztúron, a hol a romokba tört magyar hadsereg roucsaléká jutott.

A kik látták haloványságát, nehéz sebeit, megijedtek tőle.

— Soha ilyen arcot!

Azután kérésére elvezették a vezérhez, a székelyek imádott Bem apójához, a ki a Matskoyéknál volt szállva.

Nehezen, vontatottan tudott már csak menni s ajkán megtört a szó. Hanem az öreg generális előtt még egyszer kihuzta magát s katonásan adta be a jelentést:

— Ezt a zászlót nem akartam muszka kézre hagyni, elhoztam, itt van, tűzések a nyélre! . . .

Azután leroskadt.

Vonagló ajkai még mintha az anyja nevét suttogták volna, de ezt már nem lehetett hallani.

Bibó Lajos

ilyen jelenet, mind elevenen, színesen, természetesen mozgásban.

Említsük-e még a kiállítás faluját, ezt a miniatűr Magyarországot minden népével, minden vidékével? A hol benne látjuk az embereket tájék, nemzetiség, vidék szerint; a házukat, szokásaikat, viseletüket, butorukat, ruhájukat. A hol lakodalmak, bucsujárások, torok lesznek; szüret, tollfosztás, tengeri-hántás, fonó, csakugy, mint a nép életében a valóságban. A hol nemcsak ami ismerjük meg, s ha érdemes, eltanuljuk a más vidékek szokásait, hanem meg mutatjuk a külső országoknak is, az idegeneknek: milyen a magyar nép, milyen az élete, milyenek a szokásai, erkölcsi.

Még nagyon sok ilyen felsorolni való akadna, de talán egyszerre elég volna ennyi. Jövöre szólunk a többről.

Megsemmisített megyei bizottsági tagok választása.

H o c k, hogy mit művel Csongrád népével, az már több a kellőnél. Interpellációjával egyoldalulag informálta a belügyminisztert, a ki szintén egyoldalulag elhitte azt, a mit Mungoék itthon Hocknak fülentettek. A miniszter ur hirtelen nem tudta, mit csináljon, hát megsemmisítette a leendő választásokat.

Ehhez nincs szavunk!

De igen is ahhoz van szavunk, hogy a nagy esőben bebolondították a választókat szavazni. Korumpálták szabad akaratukat, független gondolkozásukat (pedig Hegyi ur ezt fenséges eszményi képnek tartja!) Misepénzi eljárással befolyásolta a csongrádi nép legszenyebb jogát, ezt az egyedüli jogát, melyet jobban félt, (a svájci misepénzeknél) mint akármilyen más.

Reméljük azonban, hogy a miniszter megfogja hallgatni a „Szabadelvűpárt” véleményét is és akkor ki lesz porolva a reverenda úgy, hogy még így sohasem volt kiporolva.

Ezt a bandát majd az ujonnan alakítandó „1848-as függetlenségipárt” fogja oly annyira tönkre silányítani, hogy elvesz, miként Szodoma és Gomora! Ugyis a haláltusát vivja ez a párt már, melyhez Hegyi Antal vallásügyi miniszter ö exelenciája adogatja mostanában az utolsó kenetet.

Az a 200 szavazó, mely a „Pannoniá”-ban gyűlt egybe, az már természetesen ésszel nem fog Hegyi bandájához tartozni, mert ezelőtt őt helyen is választottak és most csupa kapczáskodásból csufot üznek a nép jogából. Ennek furcsa következményei lesznek szent atyánk. Jól vigyázzon! . . .

Ha e megsemmisítésnek az a célja lett volna, hogy azt a bizonyos 50,000 forintot elengedte volna a miniszter ur, még értenénk. De hát Hockra nem adnak ám ott annyit sem, mint Alamizsna Kis Rókusra. Különben a Szabó Sándor ha-

lála helyett, majd a banda halála fog be következni és harangozathat aztán annyit, a mennyit csak akar Hegyi.

A költő szavaival végezzük egyelőre mondani valókat:

„Vigasztalásul mondhatom,
Hogy a papot pokolba juttatom!
Ugyis már a pokol fele,
Sőt több felénel papokkal van tele!”

Dr. Esperes József.

Szerkesztői üzenet.

KAJTÁR SÁNDOR

városi tanácsnok „urnak”

Helyben.

Tudomásomra jött, hogy a „Csongrádi Közlöny” f. hó 13-án megjelent számában „Közönség köréből” című rovatában „K. S.” aláírással napvilágot látott s személyemet gyanúsító közlemény, nemcsak, hogy nem az Ön tollából eredt, de azt csak a megjelenés után olvasta ép úgy, mint bárki más, s így a közlemény megírásához még csak információkkal sem szolgált. — Ezek biztos tudatában önhöz; — mint olyan egyénhez kinek köpenye alatt gyáva lelkű papi tallár helyett kötelet érdemlő hitvány, számkivetett zurnaliszta röppenti világgá, (a jobb érzelmű olvasó megbotránkoztatására) összetakolt, gyanúsító közleményeit — semmi szavunk nincs.

Szerkesztő.

Ujdonságok.

— Személy hír. Tergina Gyula tanfelügyelő ur f. hó 23. és 24. ének körünkben időzött. A tanfelügyelő ur meglátogatta a városi iskolák legnagyobb részét, hol meggyőződött arról, hogy városunkban oly tanerők működnek kik csupán a népnevelésnek élnek.

— A vármegyei közigazgatási bizottság f. hó 31-én tartott a havi ülésén, Vadnay Andor dr. főispán elnöke alatt, a következő városukat érdeklő ügyek elintézésével: Városunk közbirtokossági ügyében tudvalevőleg azon újítás történt, hogy a birtokosság csakis a főszolgabíró vagy annak kiküldötte elnöke mellett tarthat birtokossági gyűlést. Ezen újítást rendelő miniszteri határozattal Hegyi Antal és társai nem tudtak megbarátkozni s Nagy Pál Imre és társai által ezen határozatot meg is felebbeztették. Az idevonatkozó felebbezés elbírálása után a közigazgatási bizottság értesíteni rendelte közbirtokosságunkat, hogy magát szorosan a miniszteri utasításhoz tartsa. — Megszaporodott lakosságunk befogadására a hajlékok szűknek bizonyultak s így a hajléktalan, kiszorult lakosság az előjárásához fordult ház-helyekért. Előjárásunk azonban a ház-helyadást minden megokolás nélkül megtagadta. A hajléktalan szegények azonban minden engedély nélkül is egész kis városrészt építettek a vasut melletti gödrös talajon. Most az előjárás elrendelte, hogy a jogtalanul elfoglalt területet — hagyják oda s házaikat, mik nem felelnek meg az építési szabályrendeletnek — földig rombolják le. Minthogy azonban itt 200 család hajléktalanná tételéről van szó, de meg

az építkezések tulnyomó része azon időre esik, a mikor még építkezési szabályrendeletünk nem is volt, a közig. bizottság utasította a főszolgabírói hivatalt, hogy lehetőleg békés egyezséget hozzon létre a ház-helyfoglaló szegények és a község közt. — Végül a tanfelügyelő bemutatja városunk iskolaszéke által kiállított famózus jegyzőkönyvet, mely durvaság tekintetében párját ritkítja. A tanfelügyelőnek erre adott határozati javaslatát, a közig. bizottság egy hangulag határozaterőre emelte. Ülés vége déli 12 órakor.

— Az előjáróság figyelmébe. Mostanában, hogy „uj hold” nem világítja meg az utcákat és tereket, hát valósággal egyptomi sötétség kecseskedik minden felé. Igazán botránys dolog, hogy még az átjárók keresztelésénél sincs árva petroleum-lámpa sem. Este mostanában, csak öngyilkos jelölteknek való menni, mert más becsületes halandó bizony az oly járókon, mint a minők a csongrádiak, nem mer járni. Vétkes könnyelműséget árul el a világítás elhanyagolásával előjáróságunk; mert hát ha ő nem akar látni, hát engedje legalább a járkelő közönséget látni. Reméljük, hogy lesz annyi jóakarát az illetékes körök „nemes-lelkűségében,” hogy néhány égő petroleum-lámpával esténki kedveskedni fog a sok adót fizető közönségnek.

— Szemlevizsga volt a múlt kedd, szerda, csütörtök és pénteken. A szemlét a cs. és kir. 46-os gyalogezred egyik buzgó kapitánya vezette. Figyelmeztetjük, a m. kir. honvédség kötelékébe tartozó tartalékos hadköteles egyéneket, hogy a szemle-vizsga folyó évi november hó 7-én kezdődik, mit az illetők bármilyen oknál fogva is ha elmulasztanak: több napi „szigorított fogsággal” lesznek megbüntetve. Tehát vén-csatárok, jó lesz vigyázni!

— A dorosmai kántor választáshoz. Dorosma község meghirdette a kántori állásra a pályázatot, mely az eddigi főkántor 40 évi szolgálata után történt nyugdíjba lépése folytán jutott üresedésbe. A kántori állást elnyerni öhajtóik eddig tizenegyen jelentkeztek. A napokban tartott próbaének-lésen leginkább a kis-zombori, halasi, földéki és kenderesi kántorok hangja nyerte meg Dorosma közönségének tetszését. A legközelebb megtartandó választás alkalmával, valószínűleg ezek valamelyikét fogják dorosmai főkántorrá megválasztani.

— Az országos rabbi-gyűlés határozatát — mint hírlik — a helybeli rabbi is hatályon kívül helyezi, a mint azt az aradi szabadelvű rabbi is tette. Mi csak üdvözölni tudjuk a szabadelvű rabbit, a ki ténye által is bebizonyította, hogy a csongrádi izraelita hitközségügy biztos kezekbe vannak, melyek az igazi liberalizmus útján haladnak előre.

— Tanító hiány. Még a tanév kezdetével megüresedett a „szőlők-közötti” iskolánál a tanítói állás. A silány minimummal javadalmazott tanítói állásra — noha derék (?) iskolaszékünk több ízben hirdetett pályázatot, — ez ideig azt elnyerni öhajtó nem jelentkezett. Iskolaszékünk, ez ügyben valószínűleg úgy fog határozni, hogy — tanító hiány miatt — a szőlőbeli iskolában beszünteti a f. tanévre az előadásokat. ?!

— Megszökött ügyvéd. Mindszenti levelezőnk arról értesíti lapunkat, hogy onnan Sz. J. dr. ügyvéd megszökött, tetemes adósságot hagyván hátra. A szökevény ügyvéd egy szabadkai milliomos földbirtokos fia, k

Mindszentről nősült, és Szegeden kiterjedt rokonsága van. Beavatott körökben azt hangoztatják, hogy az ügyvéd ur a már szokott módon Amerika felé vitorlázott, hol azt reméli, hogy jobb sors vár reá, ha a rendőrség addig reá nem teszi beceses kezét.

— **Az új koronás okmánybélyegeket** már elkészítette a budapesti állam-nyomda, melyek sokkal tetszetősebb külsővel bírnak mint a régi okmánybélyegeket. Hasonlítanak valamit az osztrák bélyegegekhez, melyeknek még az a jó tulajdonságuk van, hogy az átirandó részen nagyobb hely van, mint a régiéknél. Az új bélyegjegyek 10, 20 és 40 koronások, melyek majd csak akkor hoztatnak forgalomba, ha a régiéket már elfogytak.

— **A trachoma Szegeden.** Mint szegedi levelezőnk írja, az állam által kiküldött tiz orvos Szeged külterületén az összes lakosságra kiterjedő szemvizsgálatot tartott. Megvizsgálták 33.996 egyént, kik közül 2988-at trachomásnak s 1321-et trachomagyanusnak találtak. A legutóbbi összeírásakor 1512 volt a trachomások száma; azóta tehát majdnem megkétszereződött, a mi a trachoma rohamos terjedésére mutat.

— **Hogy Ungváry László** czeplédi gyümölcsfaiskolája manapság már milyen érdekfűdés illetve kíváncsiság tárgya: igazolja azon körülmény, hogy nap-nap után nemcsak magánosok, de testületek, is igen nagy számban keresik fel a nagyszabású telepet. Többek közt a napokban a »Kecskeméti vidéki Gazdasági Egyesület« egy tekintélyes küldöttsége Horváth Döme nyugalmazott curiai tanácselnök vezetésével, nemkülönben a budapesti »felsőbb szőlő és borgazdasági tanfolyam« szépszámu hallgatói keresték fel Angyal és Győri tanárok vezetésével. Mondani sem kell, hogy a telepen levő nemes és vadoncz esemeték milliói, a pedans rend a különösen olcsó anyagok nagytömege annyira megnyerte tetszésüket, miszerint önként megígérték, hogy a telepet ezentúl nemcsak gyakran felkeresik hanem legnagyobb erkölcsi támogatásban is fogják részesíteni. Tényleg a kecskeméti nagy megrendeléseket tettek.

— **MILLENNIUMI HIREK.** *Mátyás király legrégibb szobra.* Mátyás király az igazságos szobornöve Szászországban van a bantzeni Ortenburg ugynevezett Wenzel tornyán, a hol majdnem életnagyságban áll a kapu díszes oromzata fölött. A kiállítás igazgatósága a szász igazságügyminisztertől kieszközölte az engedélyt, hogy azt a nagyérdékü emléket gipszben lemásoltassa s az ezredéves kiállítás történelmi főcsoportjában kiállíthassa. A kissé megviselt, de művészi kézből származó szobor másolatának elkészítésével Roch drotzavi szász királyi udvari stukkadentet bízták meg. — *Az épülő kiállítás.* Az ezredéves kiállítás 123 palota szerű pavillonja (a 15 kisebb magán pavillon kivételével) valamennyi építés alatt van s egy része már teljesen felül áll. Összesen 118.674.000 négyzetméter terület van beépítve, — 4.006.020 frt költséggel. — *A kiállítási szekrények beüvegezése.* A kiállítás kimutatása szerint a kiállítási szekrények beüvegezésére összesen körülbelül 15000 méter üveg lesz szükséges, mely 27.044 frtba fog kerülni. A költségirányzat 35.000 frt volt s így az igazgatóság halmos megtakarítást ért el az üvegezési munkánál.

— **Érdekes Heckscher József** hamburgi bankárnak lapunk mai számának hirdetői rovatában levő »szerencse-jelentése.« Ez a bankház az itt és vidéken nyert összegeket pontosan és titoktartóan eszközölt kifizetésével olyan kitünő hírnévre tett méltán szert, hogy e helyen is felhívjuk a közönség figyelmét mai hirdetésére.

— **RÖVID HIREK.** **Az elmaradt politikai-beszéd.** Lapunk mult számában jeleztük, hogy *Hock János* városunk országgyűlési

képviselője a mult vasárnapon körünkbe érkezik. A képviselő ur az általunk jelzett időben megérkezett, politikai-beszédét azonban a folytonos esőzés miatt nem tartotta meg. — **Kamarai gyűlés.** *A szegedi kereskedelmi és iparkamara* folyó évi október hó 30-án, délután 4 órakor saját helyiségében (Szegeden) ülést tart. — **Uj bor árak.** Vidékünkön az uj bor árak a következőképp váltakoznak: Csongrádon 15—18 frt, Csanyon 16—17 frt, Péteriben 13—16 frt, Kecskén 10—11 frt hektoliterenkint, hol a minőség jóval rosszabb. — **Időjárásunk** hirtelen megváltozott, a nyári meleg napokat nem ugyan szibériai fagy de borzongató szeles esős idő váltotta fel. — **Befejezett hümpör.** *Kéti Imréné* azzal volt vádolva, hogy 1892-ben Vásárhelyen a vele egy szobában alvó *Kéti Istvánt* és feleségét meggyilkolta és ki is rabolta. A szegedi törvényszék közvetlen bizonyítékok hiányában *Kétiét* felmentette. Ugyan így ítelt a királyi tábla és az elmúlt napokban a királyi kuria is.

Építő iparosok tanfolyama.

A szegedi állami fa és fémipari szakiskolával kapcsolatos építő ipari tanfolyamra a beiratások november hó 10-én kezdődnek és tartanak november hó 15-ikéig. (Somogyi-utca 11. szám, naponta 9—12 óráig.) Az első évre jelentkezők felvételi vizsgálatot tesznek, mely november hó 15-dikén délután 3—5-ig fog megtartatni. Az előadások november hó 16-dikán kezdődnek és tartanak márczius 15-dikéig. Levélbeli jelentkezést elfogad az igazgatóság.

Tájékoztás végett az intézet igazgatósága közzéteszi a szervezeti szabályzat következő pontjait:

1. §. A szegedi építő ipari tanfolyam az állami fa és fémipari szakiskolának külön szakosztályát képezi és azzal minden tekintetben szerves kapcsolatban van.

3. §. A tanfolyamra felvételnek rendes tanulókul a gyakorlatban tényleg alkalmazott kőműves, ács és kőfaragó tanoncok és segédek kik választott iparukban gyakorlatilag legalább egy évig működtek és kiknek munkaadójukkal szemben fennálló szerződéses tanonczviszonya a szakiskola teljes bevégezéséig meg nem szűnik.

Előképzettség gyanánt megköveteltetik a felveendő tanulóktól a népiskola bevégezése, vagy az ennek megfelelő felvételi vizsga sikeres letétele.

4. §. Amennyiben a rendelkezésre álló hely azt megengedi vendégtanulókul felvételnek olyanok, kik a fennjelölt iparágak valamelyikében gyakorlatilag működnek, a megkivánt előképzettséggel ugyan nem bírnak, de ismereteiket a tanfolyam egyes tantárgyainak hallgatása által.

6. §. Az építő iparosok tanfolyamának tartama három év és pedig tart évenként november hó 15-től márczius hó 15-ig. Az oktatás vasárnap és iskolai ünnepnapok kivételével naponként tartatik: oktatás ideje alatt a tanulók munkaadóik által semminemű más munkára nem kötelezhetők.

7. §. Az építő iparos tanfolyamra felvett tanulók egy-egy évre 3 frt tandíjat fizetnek.

10. §. A tanfolyamban előadandó tantárgyak a következők:

I. általános tantárgyak 1. Magyar nyelv

és irálytan 2. Számtan, mértan. 3. Szabadkézirajz. 4. Természettan, vegytan. 5. Ábrázoló mértan, szerkesztésirajz. 6. Könyviteltan. 7. Mintázás.

II. Szaktárgyak: 8. Építési szerkeztan. 9. Építési-alaktan. 10. Építési anyagtan. 11. Tervezés.

Irodalom.

A megdicsőült *Kossuth Lajos* életrajzát írta meg a magyar nép és ifjuság számára *Dr. Körösi László* tanár, ki művének tiszta jóvedelmét *Kossuth szobrára szenteli.* A 11 ivre terjedő és *Kossuth Lajos* utolsó arczképével díszített terjedelmes életrajz ára 60 kr. Az életrajz nemcsak *Kossuth Lajos* korszakalkotó életének történetét, de székesfőváros magasztos elhatározásából, a század legnagyobb magyarjának itthon való dicsőséges temetését is megörökíti s így a dicsőültet már történelmi alak gyanánt méltatja. A műből épp most jelent meg a 3 és 4. füzet, a „*Kortársak*“ szerkesztőségében, mely *Budapestben, Andrassy ut 25. szám alatt rendelhető meg.*

„*Röptében a nagyvilág körül*“ czi mű páratlanul népszerű vállalat a 14-ik füzet megjelenésével immár befejezéséhez közeledik. Igen természetesnek találjuk azt a nagy hódítást, melyet ez a fényképsorozat már az első füzet megjelenésével a közönség minden rétegében elért. Mert a „*RÖPTEBEN A NAGYVILÁG KÖRÜL*“ minden tekintetben oly tökéletes mű, melynél, ugy a bemutatott dolgok felette érdekes volta, mint a kivitel — mely a fényképzési művészet valóságos remeke — még a legnagyobb kritikus elismerését is kell, hogy kivívja. Innen van az, hogy a nagy világ legérdekesebb pontjainak hü másolatban való reprodukciója mind több és több — sok ezer — embert hódított meg már csupán a mi hazánk lakói közül is, és a föld kerekiségén eddigelé nem kevesebb mint tizenhat millió példányban forog kézkezen. A most megjelent tizenegyedik füzet tartalma még mintegy fölölmulni látszik a többit. Valóban nem tudjuk, melyik pompás képen pihentessük meg szemünket: azon-e, mely a londoni „*Szent Pál székesegyház*“ mutatja, a velencei „*Márkus templom*“ gyönyörű renaissance épületén, az „*Alexandriai kikötő*“, a „*Baylerbey császári palotán*“, a „*Japán, kiotói szászarku templom*“, a „*Mexikói székesegyház*“ vagy melyiken a sok közül?

Magyar Házi Kincstár címen új, népies irányu ismeretterjesztő, társadalmi és szépirodalmi folyóirat indult meg. — Az előttünk fekvő első szám tartalmának változatossága, képei és csinos kiállítása után itélve a folyóirat hézagpótlónak ígérkezik s bizonyára szívesen fogja venni az olvasó közönség, de kivált ennek az a része, a mely olcsó pénzen olyan olvasni valót keres, a miből hasznot és gyönyörűséget is merithetne. A folyóirat havonként, 80—84 oldalnyi kötetben jelenik meg 8—10 képpel. — Előfizetési ára: egy évre 2 frt 50 kr, félévre 1 frt 30 negyedévre 70 kr. egyes szám ára 25 kr. Megrendelhető: *Budapest Ferencz-körut 1 sz III. e.*

CSARNOK.

FÉNY ÉS NYOMOR
vagy a
MENTŐ ANGYAL.(1.) *Regény.*

A »Tiszavidék« számára írta: RADINOVICH IDA.

Gödöllő ama kies mély utainak egyikében, melyek a nagy fákkal beültetett töltések között kigyoznak tova, a királyi lakot és a nyári lakokat lombos bástyaként fogják körül, melyek ágai között a szél és a nap át nem hathat.

Egy szép nyári reggelen, egy telivérű paripán egy 18 évesnek kinéző vénsői szépségű hölgy lovagolt.

Hanyagul lebecsájtá a kantárszárát, s élvezte a langyos tavaszi levegőt, mely balsamos volt a sok szép tavaszi virágoktól.

Fehér szalma kalapját rózsaszín gazella fátyol vonta körül. Mely alól arany szőke-haja hullámokban omlott vállaira. Junoi termetét, finom fekete bársony lovaglórúha fedte. Büszke jelenség volt. Kísérőjei: két hatalmas kopó volt, könnyed járásukat a lövéséhez irányították. Néha-néha fenntartva hegyes orrukát, mintha várják urnójuk parancsát. A fiatal lovaglós lovaglósorával megcsapta lova hátát; az hirtelen mint a szél ügetett a kastély bejárata felé. A kutyák öröm-vinyogással adták tudtukra a kiut váró szolgálónak, hogy urnójuk megérkezett. A nyitott kapun épp beakar lovagolni, mire sirást és segély kiáltást hall.

A mentő angyal.

Hirtelen vissza pattan lova hátára és arra irányítja lovát, a honnan a hangokat hallotta. A szolgák csak nézték, hogy kövessék-e urnójukat? vagy bevárják-e vissza jöttét?

De a kastély bejárata felől a kastély ura dörgő hangja hallatszik:

— Kövessétek gyermekemet ti gyávák! Ó életet meg menteni, ti meg itt várjátok vissza jöttét?

A szolgák futottak urnójuk után. Megis lelték a kastély mellett elterülő remek fenyves erdőben a nagy fűben ült. És egy remek serdülő leány fejét tartotta ölében.

— Fogjátok ezen gyermeket és vigyéktek kastélyunkban, fektessétek a vendég szobák bármelyikébe. És szólítsátok a házi orvost. De ne merjétek kérdésekkel ostromolni.

— Óh Istenem! köszönöm, hogy ily angyali szépségnek én mentettem meg életét. . . De unni mit látnak szemeim? Ezen fiatal leány festőnő itt vannak műszerei. Ez bizonyosan oroszva van megtámadva; valamelyik kéjencz férfi akarta magáévá tenni. Ezen gyermek ide jön tanulmányait folytatni, a hol a természet ily sok szépet alkotott. Borzasztó!

Lovát kantárszáránál fogva vezete, hü kutyáit követték.

Lovát át adta az elébe jövő szolgának; ő meg futott fel a lépcsőn, a mint gyenge lábai engedték.

— Apuskám életet mentettem meg! Még pedig festőnő, itt vannak műszerei. Ah! mily remek képen dolgozik. Magyarázd meg kérlek, mit ábrázol ezen kép Apuskám.

— De mit gondolsz édes leányom Lenke! Nem-e első kegyeidbe fogadott kis művész, nem pedig munkája. Várj míg ő teljessen felgyógyul és ő maga magyarázza meg neked művét.

— Igazad van atyám! — és atyja kezeit ajkaihoz emelé.

S komornájának csenget és annak kíséretében a beteg leányka szobájába mentek.

A beteg.

Hab fehérségű selyem ágyban feküdt a kis művész, eszméletlen állapotban. Lenke grófnő föléje hajol és megcsókolja homlokát, a hol meg volt támadva.

— Kedves orvos ur! Mi reménye van betegemhez?

— Nagyon kevés contesse!

— Kérem csak most mutassa meg orvosi tudományát, hogy a kis művész ne legyen a halál mátyrja. — Kopogtatás szakítá félbe beszédjüket, az idős gróf jelelt meg. A beteg ágyához megy.

— Ejnye, de kár lett volna ezen szép leánykáé. Ki tudja nem-e egy családott tartott fenn két keze munkájával és most oda haza epedve várják. . . Mondja csak kedves doktor! Ki lehetett oly bátor, oly vakmerő, ki az én birtokomon megmerte támadni ezen védtelen kis művésznőt?

— Méltóságos gróf ur majd kiderül minden. . . De most már sziveskedjenek távozni, mert nyugalomra van szüksége betegünknek.

— Csak én és ha megengedi vagy nélkülözheti contes a Teréz komornáját.

— Készséggel, — válaszolá Lenke grófnő.

— Gyerünk leányom.

És leányának karjára támaszkodva távoztak.

— Mond Apuskám, hol van Elemér?

— Eredj a szobádba, én meg majd Elemért hozzám hivatom. . . Elváltak.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenetek.

Gló Helyben. Ön cikket küldött nekünk az 1877- 1888. évekről szóló sikkasztásokról, melyek Ráznovszky ur működése alatt mentek végbe, a ki később öngyilkos lett. Addig e cikknek nem adhatunk helyet, míg illetékes helyen alapos információkat nem szerzünk. Mi kételkedünk ezekről igaz voltában. Mi is meg akarunk arról győződni. Egyébként legyen nyugodt. Cikksorozatának valószínűleg helyet adunk és leplezhet annyit, a mennyit csak akar. Mi nem álljuk utját.

J. Költeményét várjuk.

B. Zs. A mint látja ma válaszoltunk az illető titkos tanácsnak.

Czirkalamsz. A »Karvaly«-ban sorát ejtjük.

NYILTÉR*)

Báli-selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig, méterenként valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázottak, damaszolt stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 szín és mintázatban stb.) postabér és vámmentesen a hához szállítva mintákat postafordulóval küld: HENNEBERG G. (cs. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

*) Az e rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1895 október hó 1-től 1895 ápril hó végéig.

Csongrád — Félegyház.	v. v.	
	d. e.	d. u.
Csongrádról indul	—	9.20
Gátérre érkezik	—	9.56
Félegyházra érkezik	—	10.20
Félegyház — Csongrád.	v. v.	
	d. u.	d. u.
Félegyházról indul	—	12.25
Gátérre érkezik	—	12.53
Csongrádra érkezik	—	1.25

A TISZÁN VEGYES JÁRATBAN KÖZLEKEDŐ
GÖZHAJÓK

MENETRENDJE

1895. évi augusztus hó 30-tól.

A hajók vasárnap kivételével mindennap járnak. Csongrád és Szeged között. (72 kilométer.)

I.

Csongrádról indulás	5 óra 30. reggel.
Szentesről	6 " "
Csanyról	6 " 40. "
Mindszentről	7 " 15. "
Algyőről	8 " 20. "
Szegedre érkezés	9 " 25. "

Szeged és Csongrád között. (72 kilométer.)

Szegedről indulás	2 óra 30. délután.
Algyőről	3 " 40. "
Mindszentről	4 " 55. "
Csanyról	5 " 40. "
Szentesről	6 " 30. este
Csongrádra érkezés	7 " 05. "

II.

Szolnok és Szentes között. (97 kilométer.)

Szolnokról indulás	1 óra 30. délután.
T.-Vákonnyról	2 " "
T.-Versenyről	2 " 25. "
Uj-Kécskéről	4 " "
T.-K.-Inokáról	5 " "
T.-Ughról	5 " 30. "
Csongrádról	6 " 30. este
Szentesre érkezés	7 " 30. "

Szentes és Szolnok között. (94 kilométer.)

Szentesről indulás	4 óra 30. reggel
Csongrádról	5 " 05. "
T.-Ughról	6 " 10. "
T.-K.-Inokáról	6 " 45. "
Uj-Kécskéről	7 " 50. "
T.-Versenyről	9 " 30. délelőtt
T.-Vákonnyról	10 " "
Szolnokra érkezés	10 " 30. "

A gőzhajóknak Szegeden és Szolnokon vasúti csatlakozásaik vannak.

HAZAI ÉS KÜLFÖLDI

BANK JELZÁLOG KÖLCSÖN (K)

BUDAPEST KEREPESEI-UT 65., 2. EM. 24.

40 évi 5½ százalékos 50 évi 5 százalékos törlesztéses kölcsön
főbirtokra vidéki házakra és telkekre. —
Malmokra és gyárakra 32 évre 6 százalékos amortisza-
ció utján;

HAZAKRA ÉPÍTÉSI KÖLCSÖN

50 százalék a megkezdésnél, 50 százalék a teljes felépítés után
6 százalék mellett. — **10000 forintig** való ¼ évi tör-
lesztéses 6 és 7 százalékos személy hitelek pontos lebonyolítása.

HAZAI ÉS KÜLFÖLDI

BANK JELZÁLOG KÖLCSÖN (K)

Budapest, Kerepesi-ut 65. sz. II. emelet 24.

FŐNYEREMÉNY
esetleg
50.000 márka.

Szerencse-jelentés!

Főnyereménye kért
az állam
kezeskedik.

Meghívás a Hamburg állam által biztosított nagy
pénzsorsolási nyeremény — esélyeire való részvételre,
melyben

10 millió 981.720 márkát mulhatlanul nyerni kell.

Ez előnyös pénz-sorsolás nyereményei, melyben tervszerűen
csak 112.000 sorsjegy foglaltatik, a következők:

A legnagyobb nyeremény esetleg 500.000 márka.

Prémia	300.000 m.	46 nyer.	á 5000 m.
1 nyeremény á	200.000 "	106 "	3000 "
1 " " "	100.000 "	226 "	2000 "
2 " " "	75.000 "	822 "	1000 "
1 " " "	70.000 "	1325 "	400 "
1 " " "	65.000 "	20 "	300 "
1 " " "	60.000 "	132 " á 200 és 150	" "
1 " " "	55.000 "	38050 "	á 155 "
2 " " "	50.000 "	7990 " á 134, 100 és 98	" "
1 " " "	40.000 "	7448 " á 69, 42 és 20	" "
3 " " "	20.000 "		
21 " " "	10.000 "	összesen: 56.200 nyeremény,	

mely rövid néhány hónap alatt 7 osztályban biztosan eldől.

Az első osztályu főnyeremény 50.000 márka, mely a második osztályban 55.000 márka, harmadikban 60.000 márka, a negyedikben 65.000, az ötödikben 70.000, a hatodikban 75.000, a hetedikben 200.000 márkára növekszik és így a 300.000 márkás prémiával 500.000 márka lehet.

Ezen első nyeremény sorsolásra, mely hivatalosan van megállapítva:

egy egész eredeti sorsjegy ára csak 3 frt 50 kr.
egy fél " " " " 1 " 75 "
egy negyed " " " " — " 90 "

A megtörtént húzás után minden résztvevőnek, felszólítás nélkül, nyomban megküldöm a hivatalos sorsolási jegyzéket.

Sorsolási tervet az állam-czimerrel ellátva, melyből a betétek és a nyeremény felosztások mind a hét osztályra megtudhatók, előre küldök díjtalanul.

A nyereménypénzek kifizetése és szétküldése közvetlenül tőlem történik az érdekeltekhez, pontosan és szigorú titoktartás mellett.

Megrendelések postautalvánnyal vagy utánvétellel kéretnek.

Megbízásokat a küszöbön álló pénz-sorshúzásra tehát azonnal, de legkésőbb
folyó évi OKTÓBER hó 31-ig
kiki bizalommal forduljon:

HECKSCHER JÓZSEF

bank- és pénzváltó üzletéhez, **Hamburgban.**

Értesítés.

Vanszerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomáára hozni miszerint a 12 év óta fennálló üzletemet a Csongrád város Takarékpénztár ujjonnan épült emeletes épületében helyeztem át, a hol is most nem csak fűszer rövid áru és Nürnbergi árukat, hanem Porzellán és üveg raktárt is a mai kor igényeinek meg felelően rendeztem be. A midőn is az eddigi bizalomért legmélyebb köszönetem nyilvánítani szerencsém van, továbbra is főtörkvésem oda irányul hogy tisztelt vevőimnek megelégedését gyors és pontos kiszolgálás által magamnak kiérdemeljem.

Kitünő tisztelettel
Váradi Jakab,
kereskedő.

Egy fédrés koci jutányos
áron eladó. Bővebb felvilágo-
sítást kézséggel ad e lap kiadó-
hivatala.

Olcsó téglá.

Elsőrendű, fagymentes, viharak el-
lentálló szabadalmazott fedélcse-
rúp továbbá járda téglá gya-
og és kociutak burkolására, építke-
zési és fagymentes alapozási téglá,
géppelvert téglá négy- és 6
sarkos padolat téglá, stb. a legkitü-
nőbb minőségben igen jutányos árban
kapható:

ifj. Zsoldos Ferencz,

téglagyárában

13-13

Szentesen.

A kőbányai

KIRÁLYSERFŐZŐ

részvénytársaság

tisztelettel értesíti a nagyérdemű közönséget, hogy SÖR
gyártmányainak elárusítását megkezdte és azokat:

Ászok, Király, Márcziusi, Korona és
Bajorsör

elnevezéssel **hordókban** és **palaczkokban** hozza
forgalomba.

KIVÁNATRA ÁRJEGYZÉK INGYEN ÉS BÉRMENTVE.

Kizárólagos képviselő, Csongrád-megyére:

Sigmond Testvérek SZEGED.